

Слава манастира Благовештења

Нека се данас цео свет радује, јер је теби архангел радост саопштио, благословена, света и Пречиста Мати Христа Бога. (из стихире на јутрењу)

У времену непрестане журбе, јурњаве и хаоса у коме живимо, често не стигнемо, нити се од брига сетимо, да мало застанемо и нађемо неки повод да окупимо своје ближње и да се радујемо што смо заједно. Управо су зато славе постале праве мале оазе радости и утехе и места пуноће сусрета човека са Богом и са својим ближњима, првенствено кроз Литургију.

Тако с правом можемо рећи да је свако ко је учествовао у прослави славе манастира Благовештења имао прилику да осети радост заједнице и Архангелове Благовести у којој учествују хришћани већ више од две хиљаде година. Празник је отпочео литургијским сабрањем којим је началствовао Преосвећени Епископ жички г. Јустин уз саслуживање архимандрита Саве (Илића), игумана манастира Вујан архимандрита Јована (Никитовића), архијерејског намесника пожешко-ариљског протојереја-ставрофора Ненада Величковића, архијерејског намесника трнавског протојереја Мирослава

Петрова, архијерејског намесника љубићког јереја Николе Вучетића, пароха љубићког протојереја Србољуба Стојковића, сабрата манастира Преображења Овчарског јеромонаха Илариона (Богојевића), протођаконa Александра Грујовића и ђаконa Јована Тимотијевића.

Литургију су велелепним појањем украсили појци византијског хора Мојсије Петровић из Београда, као и г. Иван Трајковић, протопсалт Катедралног храма Светог Саве у Краљеву.

Радост сабрања су увеличали црнорисци из манастира Каменац, Вазнесења, Свете Тројице, Ваведења, Сретења, Никоља, Успења, Јовања, Вољавче, Жежевице, као и верни народ из епархија Жиче и Тимочке.

Честитајући славу игуманији Михаили и њеном сестринству, Владика је верни народ поучио следећим речима:

-Ова света обитељ, са свима вама који сте дошли данас у овај храм, прославља Благовести Пресвете Богородице, највеће чудо у историји рода људскога. Већега чуда и веће милости нема – да Господ Бог по своје благовољењу изабере Пресвету Богородицу која се припремала у Јерусалимском храму да дочека и да доживи самога Господа Бога. Јер по својој слободној вољи Она бира да јој Реч Божја буде темељ и смисао свега онога што ће се у будућности десити. И данашњи празник, празник Пресвете Богородице, јесте празник радости. Ово је припрема наша да се радујемо Васкрсу. И не само Васкрсу, већ да се радујемо што нам је Господ Бог даровао живот, што нам је даровао да Га познамо. Зато је велика благодат и милост то што смо данас овде, што размишљамо о Пресветој Богородици и молимо се Њоме по речима Светог Григорија Паламе: `Када, кроз молитву у ум човеков уђе име Пресвете Богородице и њен лик, тај ум се освећује, душа добија нови смисао, а лечи се и тело, јер је човек и душа и тело – јединствено`. Зато, ма колико времена да имамо овде на земљи, потребно је да га искупљујемо, да пунимо душу своју, ум свој, срце своје Истином, благочешћем, благословом. Тај благослов јесте Црква Божја којој је глава Христос, где смо сви ми чланови или удови те свете Цркве и то је највећа радост. И још је велика радост што смо, упркос томе што влада мржња, непријатељство у овоме свету, ми дошли овде да осетимо благодат и мир у Духу Светоме, а ту благодат и мир, донела нам је Пресвета Богородица коју ми славимо, њој се клањамо и она је узор у нашим животима. Често је тешко живети хришћански. Тешко је бити човек, а камоли бити хришћанин. Али када човек уђе постом и молитвом у промисао Божији, онда он постаје део промисла о спасењу, не само света, него о спасењу свакога од нас. И пошто све то знамо, у Цркви Божјој којом живимо, у

којој дишемо, ми добијамо више звање – кроз причешће Телом и Крвљу Господа Христа добијамо залог вечног, будућег живота. И то је наша радост која, по речима апостола Павла, треба да траје вечно, јер смо једном за свагда испуљени часном крвљу Господа Бога и Спаситеља нашега Исуса Христа. Њему нека је слава са Пресветом Богородицом, са светим апостолима, анђелима, арханђелима и свима угодницима Божијим. Амин.

После ломљења славског колача, заједничарење је настављено за трpezом љубави која је заједничко дело манастирског сестринства, овогодишњих колачара г. Бранка Давидовића из Лучана, г. Дејана Марића, г. Николе Новаковића, свих осведочених пријатеља манастира из Чачка, Лучана, Ариља, Ужица, са Златибора и бројних оближњих села који су увек помажу благовештењску светињу, као и подмлатка „Делија“ из околних места који су

прославе
Јанковић

http://www.spc.rs/sr/slava_manastira_blagoveshtenja